

🌿🌿🌿🌿🌿🌿

ECHO ZE WZGÓRZA
BL. MARII PASTERKI
nr 258 - Wielkanoc
kwiecień 2023/4

🌿🌿🌿🌿🌿🌿

Zmartwychwstać z Panem

Weselmy się, chrześcijanie Chrystusowym zmartwychwstaniem, że po męce swojej ożył bramę niebios nam otworzył. Alleluja. - Pieśni wielkanocne pomagają nam, by wiara w zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa przeniknęła do głębi każdego z nas. Fundamentem tej wiary jest osobiste doświadczenie zwycięstwa Chrystusa nad śmiercią, nienawiścią, zdradą, pychą i odrzuceniem.

Wolność w Chrystusie

Życie ziemskie Jezusa z Nazaretu skończyło się z ludzkiego punktu widzenia bardzo źle. Historia wyroku i następujących po nim wydarzeń od dwóch tysięcy lat dotyczą każdego człowieka. Na Golgocie w chwili śmierci Jezusa Chrystusa narodziła się wolność. Wielki Piątek, który upamiętnia ten decydujący dzień dla dziejów ludzkości jest dla nas darem wolności od śmierci duchowej, braku przebaczenia i wszelkiego grzechu, za który umarł Chrystus. Dramat Golgoty i przybliży nam Kościół Święty, który również wskazuje nam drogę do realizacji wolności w nas samych. Wszyscy mamy być wolnymi i prowadzącymi do wolności innych. Czy wiecie, jakiego postu chcę? - napomina Bóg ustami proroka Izajasza - *rozerwać kajdany zła, rozwiązać więzy niewoli, wypuścić wolno uciśnionych i wszelkie jarzmo połamać; dzielić swój chleb z głodnym...* (Iz 58,6-7).

Nakaz ten zmusza nas do wyjścia z naszego świata dotkniętego egoizmem. Lecz jest to jedyna możliwość zbawienia osobistego i społecznego. Wielki Piątek powtarza się tragicznie za każdym razem, gdy Chrystus cierpi w uciśnionych, wydziedziczonych i wyzyskiwanych, a także wtedy, gdy ja sam realizuję historię swego życia z pominięciem Boga, a przecież na Golgocie narodziła się moja wolność.

Święto Uwielbienia

Wielkanoc oznacza dwa święta. Pierwsze *obchodzi* Bóg Ojciec ze swoim Synem Zmartwychwstałym – Jezusem Chrystusem. Możemy je nazwać świętem Boskiego

Uwielbienia. Drugie obchodzą wyznawcy Ewangelii – Święto Nadziei. O pierwszym z nich mówił Chrystus w Wielki Wtorek i w Wielki Czwartek. W Wielki Wtorek w świątyni Jezus powiedział: *Ojcze, wstaw Twoje imię! Wtem rozległ się głos z nieba: «Już wstawilem i jeszcze wstawię» (J12,28)*. W Wielki Czwartek w Wieczerniku Jezus kończy swoją mowę pożegnalną modlitwą arcykapłańską: *Ojcze, nadeszła godzina. Otocz swego Syna chwałą, aby Syn Ciebie nią otoczył... (J17,1)*.

Prologiem tego wzajemnego Boskiego uwielbienia było Przemienienie Pana na Górze Tabor. Chrystus wspominał wówczas wyraźnie o dniu swego zmartwychwstania, przykazując apostołom: *Nie opowiadajcie nikomu o tym widzeniu, aż Syn Człowieczy zmartwychwstanie (Mt 17,9)*. Ostatecznie tryumf Boskiego uwielbienia nastąpi na Sądzie Ostatecznym z chwilą powtórnego przyjścia Chrystusa. Uwielbienie Chrystusa przez zmartwychwstanie promieniuje na całą rodzinę ludzką. Człowiek staje się uczestnikiem uwielbionego Człowieczeństwa i Bóstwa Zmartwychwstałego. Wierząc w zmartwychwstanie człowiek dokonuje aktu adoracji Chrystusa i włącza się w akt uwielbienia Boga Ojca.

Nadzieja zmartwychwstania

Wielkanoc jest równocześnie świętem nadziei ujrzenia przez każdego człowieka, we wskrzeszonym ciele własnej chwały, wysłużonej przez Zmartwychwstałego Pana. Ilekroć jesteśmy zagrożeni utratą równowagi wewnętrznej, nadzieja stoi na jej straży. Jest źródłem nowej odwagi po doznanych klęskach oraz energii do ponownego działania. Nadzieja jest niezbywalną i dozgonną towarzyszką naszego życia, skierowaną ku przyszłości. Jest ona żywiołową siłą nurtującą wewnątrz człowieka. Przeżywamy ją również jako niepokonalne dążenie do doskonałości, pełni, ukrytej w mroku przyszłości. Wyzwała ona w nas tęsknotę za trwałą, niezmienną rzeczywistością. Nadzieja uświadamia nam niewystarczalność wartości, które zdobywamy przez osobiste wysiłki. Osiągnąwszy swoje życiowe, doczesne cele, doświadczamy pustki, którą może wypełnić jedynie coś większego, co jeszcze przed nami. Nadzieja chrześcijańska dzięki objawieniu Bożemu potrafi nazwać cel swego pragnienia: zmartwychwstanie ciała i życie wieczne obiecane przez samego Chrystusa.

Bł. Matka Pasterka tak odczytała Bożą miłość: *Bóg potężny, wielki, wiecznie szczęśliwy w Królestwie Swoim niebieskim, myśli o tobie... i dzielić chce z tobą nie tylko Królestwo Swoje, Chwałę Swoją, ale Serce Swoje, rozkosze Swoje! (Rekol. 10 dniowe dla Past.)* Zapowiedź naszego zmartwychwstania wypływająca z ust Syna Bożego została potwierdzona przez fakt Jego zmartwychwstania. Ewangeliczna nadzieja jako pragnienie i oczekiwanie wiecznego zbawienia stanowi duszę, czyli istotę chrześcijańskiego życia. Liturgia Kościoła akcentuje myśl o zmartwychwstaniu ciał ludzkich szczególnie w ceremoniach chrztu św. i w obrzędach pogrzebowych.

Dawca Życia

Życ przez Chrystusa znaczy uczestniczyć w Jego Boskim życiu, w sferze Boskiego działania, ale również dążyć do uszlachetniania własnej natury ludzkiej, do rozbudzania dobrej woli w sobie, kierowania się w zawiłościach życia zasadami Jego objawionego Słowa. Życ z Chrystusem, to przyjąć i uznać prawdę, którą Jezus wyraził w swej mowie pożegnalnej: *Ja jestem krzewem winnym, wy – latoroślami. Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi owoc obfity, ponieważ beze Mnie nic nie możecie uczynić (J 15,5)*. Realizowanie tych słów umożliwia nam Eucharystia. To Ona uzdalnia nas do wypełnienia nowego przykazania, ogłoszonego przez Syna Bożego w Wieczerniku, dlatego Chrystus

poprzedza ogłoszenie prawa miłości ustanowieniem Eucharystii oraz pierwszą Komunią swoich apostołów. Czyż to nie znak, że człowiekowi potrzebna jest tajemnicza i święta *transfuzja* Ciała i Krwi Zbawiciela, aby mógł przyjąć i praktykować nową zbawczą miłość?

O konieczności spełniania przykazania miłości do bliźnich wiele mówią święci, a wśród nich bł. Maria Karłowska, która tak poucza swoje dziewczęta i nas wszystkich: *Nie przypuszczajcie, że nie macie sposobności do okazania swoim bliźnim miłosierdzia. Macie codziennie, na każdym kroku (Rekol. dla Magd.)*. Komunia święta wpływa na całą postawę życiową tych, którzy przyjmują Ją z wiarą. Przyjmując Komunię św. z wiarą zgadzam się na działanie Boga przez mnie. Eucharystia jest również próbą wiary, decydującą o dojrzałości w wierze. W chwilach głębokich wstrząsów wielu ludzi znajduje w Komunii św. uciśnienie i równowagę ducha, bowiem właśnie do nich Pan nasz mówi: *Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię (Mt 11,28)*.

W ślad za Jezusem...Eucharystia otwiera ludziom oczy na istotę życia, jego sens i znaczenie, jest niegasnącym światłem w mrokach ludzkiej egzystencji, pochodzącym z nieba: *Albowiem chlebem Bożym jest Ten, który z nieba zstępuje i życie daje światu (J 6,33)*. Eucharystię możemy również nazwać rękojmią zwycięskiego pokonywania przeciwności, jakie spotykamy na drodze naszego życia. Czasami są one małe, ale wiele znaczące w życiu duchowym.

Matka Maria tak nam zaleca czynić w codzienności: *Nie szukając nadzwyczajnych umartwień, przyjmując cierpliwie, o ile można bez szkody dla zdrowia to, co przypalone, przydymione, przywędzone, co nie do smaku. Nie utyskiwać, jakby na wielką krzywdę, jeżeli czasem czegoś zabraknie (Dzielko o pracy)*.

Dzięki Eucharystii stajemy się więc podobni do swego Zmartwychwstałego Pasterza Jezusa Chrystusa, który pokonał śmierć, piekło i szatana. Niech więc częste przyjmowanie tego niezwykłego Daru będzie dla nas siłą i motywacją, by do końca spełnić Bożą Wolę i zasłużyć na zwycięski wieniec w wieczności.

Dlatego pomódlmy się: Panie Jezu, niech nie będą daremne dla nas Twój krzyż i Twoje zmartwychwstanie. Spraw, byśmy podążając za Tobą, dla Ciebie żyli. Zawierzamy Ci nasze życie, rodziny, nasze domy zakonne i parafie, abyś mógł kontynuować rozpoczęte dzieło.

Opracowała s. Rafaela Olszowa CSDP